

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116219720
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3116219720.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Jozefa Šuleka v spore žalobcu Ing. Mgr. Q. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., ul. A. XXXX/XX, zastúpeného Q.. V. Y., advokátom so sídlom v T. C., ul. K. K. 1, proti žalovanej N. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., ul. N. C. XXXX/XX, zastúpenej opatrovníčkou Ing. P. V. W., bytom C., ul. N. C. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. V. A., advokátom so sídlom v C., ul. W. XXXX a Q.. B. A., advokátkou so sídlom v C., ul. W. XXXX, o zaplatenie 5.460,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. februára 2020, č. k. 17C/159/2016-83, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti II. o náhrade trov konania z m e ň u j e tak, že žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 92,36 %.

Žalovanej n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie. Výrokom II. žalovanej priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 04.11.2016 domáhal rozhodnutia súdu o splnení povinnosti žalovanej zaplatiť mu žalovanú sumu 5.460,- eur s príslušenstvom. Dňa 07.02.2020 bolo súdu doručené podanie žalobcu, ktorého obsahom je späťvzatie žaloby v celom rozsahu. Späťvzatie žaloby odôvodnil tým, že žalovaná sčasti uhradila nároky vyplývajúce zo zníženia výživného podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 16C/84/2016 z 29.01.2019. K späťvzatiu žaloby sa vyjadrila žalovaná v podaní zo dňa 13.02.2020 prostredníctvom jej právnej zástupkyne tak, že so späťvzatím žaloby súhlasí a požaduje náhradu trov konania za dva úkony právnych služieb. Právne vec súd posúdil podľa § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobca vzal žalobu späť pred začatím pojednávania v celom rozsahu, preto súd konanie zastavil. Pri rozhodovaní o náhrade trov zastaveného konania súd skúmal aj zavinenie na zastavení konania, pričom konštatuje, že zastavenie konania zaviniť žalobca, pretože vzal žalobu späť nie pre správanie žalovanej, ktorá so žalobou nesúhlasila. Z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 16C/84/2016 z 29.01.2019 bolo zistené, že vyživovacia povinnosť žalobcu k žalovanej bola znížená na sumu 130 eur v období od 25.04.2016 do 31.08.2016. Žalovaná suma bola vyčíslená v sume 5.460 eur, a to tak, že ide o plnenie bez právneho dôvodu za obdobie 39 mesiacov (od 01.08.2013 do 30.09.2016) vo výške 140 eur mesačne. V konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín sa žalobca domáhal zníženia výživného zo sumy 180 eur na 40 eur mesačne za obdobie od 20.07.2013. Vzhľadom na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Trenčín v konaní 16C/84/2016 je možné konštatovať, že späťvzatie žaloby v sume 208,33 eur (50 eur x 4 mesiace + 8,33 eur za 5 dní v mesiaci apríl 2016) bolo urobené nie pre zavinenie žalobcu. Táto suma však predstavuje iba 3,82 % zo žalovanej sumy, čo je zanedbateľný pomerná časť z celku, a preto je podľa názoru súdu náležité rozhodnúť tak, že žalovanej súd priznáva náhradu trov konania v plnom rozsahu. Zodpovednosť za zastavenie konania (takmer v celej časti nezavineného žalovanou) nesie žalobca, ktorý ho podaním žaloby vyvolal. Preto súd rozhodol

podľa § 256 ods.1 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanej priznal náhradu trov zastaveného konania v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že v civilnom sporovom konaní sa náhrada trov priznáva prísne podľa zásady pomeru úspechu vo veci resp. podľa zásady zavinenia pri späťvzatí žaloby a zastavení konania, pričom sa vždy presne matematicky percentuálne zohľadňuje pomer úspechu oboch strán resp. pomer zavinenia strán na zastavení konania. Podľa úpravy Civilného sporového poriadku nie je možné strane priznať plnú (t.j. 100 %-nú) náhradu trov konania, ak bola strana neúspešná v tzv. nepatrnej časti resp. ak zavinila zastavenie konania v nepatrnej časti. Táto vážna a problematická úprava bola účinná podľa Občianskeho súdneho poriadku do 30.06.2016, nový Civilný sporový poriadok ju však od 01.07.2016 neprevzal (aj s ohľadom na pretrvávajúce aplikačné problémy, čo je ešte „nepatrná“ časť a čo už nie). Pri zastavení konania je náhrada trov modifikovaná zásadou zavinenia. Je zrejmé, že v časti 208,33 eur procesne zavinila zastavenie konania žalovaná, nakoľko túto sumu plnila až po podaní žaloby v zmysle právoplatného rozsudku Okresného súdu Trenčín v konaní 16C 84/2016 a v tejto časti tak konaním (správaním) žalovanej odpadol predmet sporu. Rozhodnutie súdu je tak nesprávne a nemá žiadnu oporu v zákone. Súd prvej inštancie rozhodne nemohol protistrane priznať plnú (t.j. 100 %-nú) náhradu trov konania, pokiaľ pomer zavinenia strán nebol 0 % : 100 %, ale bol 3,82 % : 96,18 %, čo sám napokon deklaroval i súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie mohol protistrane priznať náhradu trov konania maximálne v rozsahu 92,36 % a rešpektovať pomer zavinenia oboch strán na zastavení konania. Súd prvej inštancie si tak sám odporuje, jeho rozhodnutie je svojvoľné a zakladajúce sa na neexistujúcej právnej úprave, čo je podľa žalobcu neakceptovateľné. Na základe uvedeného navrhoval, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej výrokovej časti II. o náhrade trov konania podľa § 388 CSP zmeniť tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia z nasledovných dôvodov:

5. Odvolaním bolo napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. o náhrade trov konania. Výrok I. o zastavení konania, odvolaním napadnutý nebol, nadobudol právoplatnosť, a preto ho odvolací súd nepreskúmal.

6. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

7. Podľa § 255 ods.1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. V zmysle uvedeného ustanovenia § 256 ods. 1 CSP je pri zastavení sporového konania pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorá zo strán z procesného hľadiska zastavenie konania zavinila. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý svojim konaním spôsobil, že odpadol účel žaloby a priamo alebo nepriamo vyhovel žalobnej požiadavke, potom je potrebné, aby niesol zodpovednosť za zastavenie konanie žalovaný, keďže k zastaveniu konania došlo v dôsledku príčinnej súvislosti medzi späťvzatím žaloby žalobcom a jeho správaním, ktoré späťvzatie žaloby vyvolalo.

10. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplattenia sumy 5.460,- eur s príslušenstvom do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ktorý nárok odôvodňoval tým, že išlo o vykonané platby výživného prísluškajúce za obdobie od 01.08.2013 do 30.09.2016 (39 mesiacov po 149 eur) vzhľadom na to, že žalobca žiadal znížiť vyživovaciu povinnosť. Okresný súd Trenčín rozsudkom č. k. 16C/84/2016-642 zo dňa 29.01.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.10.2019, znížil vyživovaciu povinnosť žalobcu k žalovanej na sumu 130 eur v období od 25.04.2016 do 31.08.2016. Dňa 07.02.2020 žalobca doručil súdu prvej inštancie späťvzatie žaloby v celom rozsahu, ktoré bolo odôvodnené tým, že žalovaná sčasti uhradila nároky vyplývajúce zo zníženia výživného podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 16C/84/2016 z 29.01.2019.

11. Ako uviedol súd prvej inštancie, vychádzajúc z právoplatného rozsudku Okresný súd Trenčín rozsudkom č. k. 16C/84/2016-642, ktorým súd za obdobie 25.04.2016 do 31.08.2016 znížil vyživovaciu povinnosť žalobcu k žalovanej zo sumy 180 eur mesačne na sumu 130,- eur mesačne, čo predstavuje za rozhodné obdobie sumu vo výške 208,33 eur (50,- eur x 4 mesiace + 5 dní v mesiaci apríl 2016= 50/30*5=8,33 eur), v tejto časti išlo zo strany žalovanej o plnenie v zmysle uvedeného rozsudku po podaní žaloby žalobcom, a preto v tejto časti nie je možné pričítať zavinenie za zastavenie konania žalobcovi, ale žalovanej. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku žalobcu v sume 5.251,67 eur s príslušenstvom je potrebné späťvzatie žaloby pričítať žalobcovi. Podľa názoru odvolacieho súdu, nie je možné súhlasiť s argumentáciou žalobcu v tom smere, že čiastočné plnenie zo žalobcom uplatneného nároku zo strany žalovanej vyvolalo u žalobcu späťvzatie žaloby v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie správne uviedol, že suma, ktorú žalovaná plnila je len 3,82 % zo žalovanej sumy (bez príslušenstva, ktoré však žalobca v žalobe nekapitalizoval), čomu bolo potrebné prihliadnuť pri skúmaní, kto a v akom rozsahu zavinil späťvzatie žaloby a v tomto smere aplikovať zásadu úspechu v konaní v zmysle procesného výsledku sporu.

12. Odvolací súd poukazuje na to, že Civilný sporový poriadok už nemá ustanovenie obdobné úprave obsiahnutej § 142 ods. 3 OSP, ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k úprave obsiahnutej v § 142 ods. 2 OSP. Z uvedeného vyplýva, že nepatrný úspech už Civilný sporový poriadok nepozná, a preto pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov podľa Civilného sporového poriadku je potrebné zásadne zohľadniť každý neúspech. Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné konštatovať, že žalobca zavinil zastavenie konania v rozsahu 96,18 % a žalovaná v rozsahu 3,82 %. Zodpovednosť žalobcu na zastavení konania bola preto v rozsahu 92,36 % (96,18% -3,82%=92,36%) a teda žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92,36 %.

13. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti II. o náhrade trov konania podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 92,36 %.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 spojení s § 255 ods. 1 CSP. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie priznal žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odvolacom konaní odvolací súd zmenil napadnutý výrok II. uznesenia súdu prvej inštancie a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92,36%. Úspech žalobcu v odvolacom konaní tak bol v rozsahu 7,64 % a žalovanej v rozsahu 92,36 %. Čistý úspech žalovanej v odvolacom konaní bol v rozsahu 84,72 %. Žalovaná by mala preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania v tomto rozsahu, no nakoľko žalovanej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).